

ADALET VE KALKINMA PARTİSİ TBMM Grup Başkanlığı
Tarih : 20.02.2012
Sayı : 130

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5/1/1961 tarihli ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

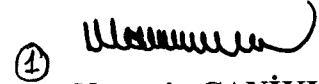
Gereğini arz ederiz.

Ayşe Nur BAHÇEKAPILI
İstanbul Milletvekili
AK PARTİ Grup Başkanvekili

Mustafa ELITAŞ
Kayseri Milletvekili
AK PARTİ Grup Başkanvekili

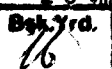
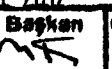
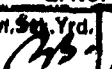
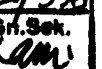

Nurettin CANIKLI
Giresun Milletvekili
AK PARTİ Grup Başkanvekili

Mahir ÜNAL
Kahramanmaraş Milletvekili
AK PARTİ Grup Başkanvekili

Ahmet AYDIN
Adıyaman Milletvekili
AK PARTİ Grup Başkanvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Plan ve Bütçe			
Esas Komisyon	Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor			
Tarih:	20 Şubat 2012		B. No: 2/358	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gr.Sk.Yrd.	Gr.Sek.
				
TBMM BAŞKANI				

T B M M
Kanunlar ve Kararlar Bşk.lığı

2 0 Subat 2012

Numara :

T B M M
KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI

2 0 Subat 2012

No : 85392

GENEL GEREKÇE

Ülkelerin ekonomik ve sosyal gelişmişlik düzeylerini belirleyen etmenlerin başında eğitim sistemlerinin kalitesi, toplumun yapısı ve ihtiyaçlarına uygun ve çağın gerektirdiği niteliklerle uyumlu olması gelmektedir. Ekonominin rekabet gücü, üretkenliği ve verimliliği, sosyal dokunun sağlamlığı, kültür-sanat alanının canlılık ve zenginliği eğitim sisteminin kalitesiyle doğrudan bağlantılıdır. Bunlardan da önemlisi, toplumsal düzenin adaleti, eğitimde fırsat eşitliğinin ne ölçüde sağlandığına göre şekillenmektedir. Dolayısıyla, eğitim sistemleri üzerinde reform niteliğinde düzenlemeler yapan ülkeler, sadece belli bir zaman diliminde belli bir kesimi ilgilendiren bir karar vermemekte, bir anlamda bütün toplumsal gelişim alanlarındaki mukadderatlarını da tayin etmektedirler.

Eğitim sistemlerinin kalitesini belirleyen hususların başında, okul öncesinden ilk ve orta öğretimin bitimine kadar geçen sürenin yaş grupları, okul aşamaları ve müfredat yapısı açısından sağlıklı planlanması gelmektedir. Öğrencinin yaş grupları itibarıyla gelişim özellikleri ve ihtiyaçları ile uyumlu olmayan bir ilk ve ortaöğrenim yapısı, kaliteli araçlar, nitelikli insan gücü ve yüksek bütçelerle desteklense dahi umulan sonuçları veremeyecektir. Bu noktada, özellikle temel öğretim aşamasının doğru kurgulanması büyük önem taşımaktadır. Öğrencinin okuma-yazma ile sayısal düşünme ve çözüm yetenekleri açısından ilk adımları attığı, toplumsal hayata ilişkin bilgileri ana hatlarıyla kavradığı, ailesi, milleti ve ülkesine karşı temel değerleri özümlediği, çeşitli alanlardaki bilgisini oluşturmaya başladığı bu dönem, esasında öğrenim hayatının başarısının anahtarıdır.

İlköğretimin bir insanın başarılı bir eğitim süreci geçirerek hayat için gereken donanımları kazanmasında taşıdığı önem doğrultusunda Anayasanın 42 nci maddesi ilköğretimin kız ve erkek bütün vatandaşlar için zorunlu ve Devlet okullarında parasız olduğunu hükme bağlamaktadır. Ülkemizde eğitim sisteminin işleyişine ilişkin temel esasların düzenlendiği 24/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 7 nci maddesinde ilköğretimin her Türk vatandaşının hakkı olduğu belirtilirken, 22 nci maddesinde ilköğretimin 6-14 yaşları arasındaki kız ve erkek çocukları kapsadığı ve parasız olduğu, 24 üncü maddesinde ise 8 yıllık ilköğretimin “kesintisiz” yapılacağı hüküm altına alınmıştır.

16/8/1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunla Millî Eğitim Temel Kanununa getirilen değişiklikler sonucunda zorunlu eğitim süresinin 8 yıla çıkarılması, ülkemizde eğitim düzeyinin yükseltilmesi adına önemli bir atılım olmakla birlikte, aynı değişiklikler çerçevesinde söz konusu zorunlu eğitimin “kesintisiz” gerçekleştirilmesi sağlıklı ve verimli bir eğitim ortamının oluşturulması adına ciddi sorunlara neden olmuş ve olmaktadır.

Çağdaş ve gelişmiş ülkelerin eğitim alanındaki deneyim ve uygulamaları incelendiğinde, ülkemizde olduğu gibi 6 yaşından 14 yaşına kadar geçen temel eğitim sürecini tek bir aşamada düzenlemek yerine, öğrencilerin yaş grupları ve fiziksel özellikleri temelinde bir kademelendirilmenin tercih edildiği görülmektedir.

ABD’de eyaletler arasında farklı uygulamalar mevcut olmakla birlikte genel olarak eğitim ilkököl-ortaokul-lise olmak üzere 3 ayrı düzeyde yapılandırılmakta ve bu düzeyler de kendi içlerinde alt gruplara ayrılmaktadır. Öğrencilerin yaş gruplarına göre 4-6 yaşları arasında okul öncesi (preschool) eğitimle başlayan süreçte, 10-11 yaş grubunda ilköğretimin (elementary) tamamlanması, 11-14 yaş gruplarında ortaokul (middleschool) ve lise-öncesi (junior high school) aşamalarının geçilmesi, 15-18 yaşları arasında da 4 yıllık lise (high school) döneminin bitirilmesi öngörülmektedir.

İngiltere’de yine yaş gruplarına göre bir kademelendirme uygulanmakta, 5-18 yaşları arasındaki zorunlu eğitim süreci, 5-6 yaşlarında anaokulu (infant), 7-10 yaşlarında ilkököl (junior), 11-13 ve 14-15 yaşlarında iki ayrı alt grupta ortaokul (secondary) ve nihayet 16-18 arasında lise (college) dönemlerinden oluşmaktadır.

Fransa’da 6-11 yaşları arasında ilkököl, 11-15 yaşları arasında ortaokul ve 15-18 yaşları arasında lise eğitimi verilirken, Almanya’da 6/7-11/12 yaşları arasında ilkököl, 12/13-15/16 yaşları arasında ortaokul ve 16/17-18/19 arasında lise eğitimi uygulanmakta, Japonya’da da eğitim süreci 6 yıllık ilköğretim, 3 yıllık ortaöğretim ve 3 yıllık lise olmak üzere 3 ayrı düzeyde kurgulanmaktadır.

Gelişmiş ülkelerin 6-14 yaşlarını tek bir eğitim kademesinde yapılandırmayı neden tercih etmedikleri, ülkemizin bu noktada yaşadığı sıkıntı ve sorunlara bakılarak kolayca anlaşılabilir. Bilindiği gibi, çocukluk ve ergenlik dönemleri, insanın değer yapısının henüz oturmadığı, temel ahlakî normları ve sosyal davranış kurallarını özümseme aşamasında olduğu, kendi fiziksel ve ruhsal niteliklerini ancak tanımaya başladığı dönemlerdir. Bu bağlamda 6 yaşında henüz okuma-yazma öğrenme aşamasında bulunan ve hayata ilişkin temel kavramların çoğundan habersiz bir “çocuk” ile 13-14 yaşlarında fiziksel ve ruhsal kimliğinin şekillenme aşamasındaki sancıları yaşayan bir ergenlik dönemi öğrencisini aynı “okul ortamı”nda buldurmanın kaçınılmaz olarak neden olduğu sorunları teşhis etmek gerekmektedir. Bu kadar geniş bir yaş aralığında bulunan öğrencileri, bahçe, koridor, kantin, okul servisi gibi pek çok ortak yaşam alanını paylaşmak zorunda bırakmak, özellikle küçük yaştaki öğrencilerin ciddi psiko-sosyal bozukluklar yaşamasına zemin hazırlamaktadır.

Başarılı ve verimli bir okul hayatı için öğrencinin öncelikle sağlıklı ve huzurlu bir okul ortamına ihtiyaç duyacağı şüphesizdir. Öğrencinin eğitim gördüğü okul, teknolojik imkânları gerektiği gibi öğrencisinin hizmetine sunabilen, dersliklerin aşırı kalabalık olmadığı, ulaşımı kolay, öğrencinin sosyal ve kültürel ihtiyaçlarını karşılayabilecek uygun altyapıya sahip bir fiziki nitelik taşımalıdır. Bunun da ötesinde öğrencinin gününün büyük bölümünü geçirdiği okul ortamı, sosyal ilişkilerin sağlıklı biçimde kurulup geliştirilebildiği, kişilik gelişimini olumsuz etkileyebilecek etmenlerin sıfırlandığı, güvenlik endişelerinin akla dahi gelmediği, sağlanan arkadaşlık ve dayanışma kültürü içinde öğrencinin hem fizikî hem de ruhî olgunluk aşamalarını huzur içinde geçebildiği bir özelliğe sahip olmalıdır. Bu açıdan düşünüldüğünde, çok geniş bir yaş aralığında olan ve dolayısıyla insan gelişiminin ayrı kategorilerinde bulunan öğrencileri aynı yaşam alanlarında bulduran bir okul ortamının, bahsedilen özellikleri taşımak şöyle dursun, çocukların sağlıklı gelişimi adına ciddi tehditler içereceği ortadadır. Böylesine olumsuzluklar içindeki bir “okul ortamında”, hangi teknolojik imkânlar, hangi

yüksek kalitede eğitim adamları bulunursa bulunsun sonucun umulanın tam aksi olması kaçınılmazdır.

Bu noktada ülkemiz deneyiminde sorunların bunlarla sınırlı kalmadığına; özellikle kırsal kesimde kesintisiz eğitim nedeniyle pek çok köy okulunun işlevsiz kalışına, fizikî şartların yetersizliği nedeniyle yaşanan sorunlara, küçük yaşlardaki öğrencilerin yatılı bölge okullarında ya da taşınmalı eğitim için tahsis edilen servislerin kat ettiği uzun mesafelerde çektikleri eziyetlere de dikkat çekmek gerekmektedir. Özellikle kırsal bölgelerdeki ailelerin küçük kızlarını bu şartlardaki eğitime verme konusundaki ciddi şikâyetleri düşünüldüğünde, bu uygulamanın okullaşma ve özellikle de kız çocuklarının eğitimi adına sorunlara kaynaklık ettiği görülmektedir.

Kesintisiz eğitimin neden olduğu önemli olumsuzlukların bir diğerini ise bu uygulamanın meslekî eğitime vurduğu darbe oluşturmaktadır. Ülkelerin sosyal ve ekonomik kalkınmaları açısından yetişmiş insan gücünün ne denli önemli olduğu bilinmektedir. Sınâf gelişimin lokomotif, makineler ve enerji girdilerinden önce donanımlı insan unsurudur. Düşünen, tasarlayan, üreten, uygulayan, geliştiren akıl ve eller yeterli sayı ve nitelikte değilse, ekonominin üretkenliğinin yerinde saymayı bile başarması mümkün değildir. Bu noktada, meslekî eğitimin bir ülkenin geleceğini belirleyen alanlardan biri olduğu gerçeği göz ardı edilemeyecek biçimde karşımıza çıkmaktadır. Meslekî eğitim sadece ülkenin genel kalkınma sorunu adına değil ferdin hayata gerekli nitelikleri kazanmış olarak atılması adına da önemlidir. İnsanları, yararlı ve üretken olabilecekleri meslek dallarına küçük yaşlardan itibaren yönlendirmek ve onlara bu anlamda gerekli eğitimi vermek, toplumun ve onun örgütlenmiş hâli olan devletin fertlere karşı sorumluluğudur.

Meslekî eğitimden arzu edilen düzeyde yararlanabilmek için, öğrencinin ilgi ve beceri alanlarının küçük yaşlardan itibaren tespit edilerek gerekli yönlendirme ve yönlendirmelerin yapılması şarttır. Millî Eğitim Temel Kanununun 6 ncı maddesine göre, fertler, eğitimleri süresince, ilgi, istidat ve kabiliyetleri ölçüsünde ve doğrultusunda çeşitli programlara veya okullara yönlendirilerek yetiştirilirler ve millî eğitim sistemi her bakımdan bu yönlendirmeyi gerçekleştirecek biçimde düzenlenir. Ancak, 14 yaşını bitirene kadar henüz hiçbir meslek dalına yönelik temel ve hazırlayıcı eğitim almamış bir öğrencinin, bu yaştan sonra yapılacak yönlendirme ve yönlendirmeler sonucunda alacağı meslekî eğitim arzu edilen kaliteyi sağlamaktan uzak kalacaktır. Böyle bir süreçte yapılacak tercihlerin de bilinçli ve doğru tercihler olmasını beklemek mümkün değildir. Meslekî eğitime ilişkin sistemin içerdiği diğer engellerle birlikte düşünüldüğünde bu yapının gerek Kanunda yer alan anılan hüküm, gerekse çeşitli Millî Eğitim Şûralarında alınan kararlar ile meslekî eğitimin geliştirilmesine ve yaygınlaştırılmasına yönelik belirlenen ilke ve amaçlara hizmet edemeyeceği görülmektedir.

Bir eğitim sistemi, insana kişiliğini ve yeteneklerini doğru biçimde geliştirebileceği alanları açmalı, imkânları sağlamalı ve onu hayata hazırlamalıdır. İlgi alanı ve becerilerine uygun belli bir meslek dalına yönlendirilmesi hâlinde kendisi için güzel bir hayat kurabilecek ve hem kendisine ve ailesine hem de ülkesine katkıda bulunabilecek bir öğrenciyi 14 yaşına kadar bir belirsizliğin içinde tutup, ardından da hiçbir temel altyapıyı vermeden, yetersiz, yükseköğrenim safhasına geçişi sınırlı hatta imkânsız, cezbetmekten uzak bir meslekî eğitim

tercihiyle karşı karşıya bırakmak; bu olumsuzluğa rağmen yine de meslekî eğitim almayı tercih edecek öğrenciyi de o meslek dalının gerektirdiği temelden ve doğru bir seçim yapmak için gereken rehberlik desteğinden yoksun bırakmak, her şeyden önce o öğrenciye ve sonra da ülkenin genel menfaatine karşı ağır bir ihmali barındırmaktadır.

Diğer taraftan, AB ülkelerinde orataöğretim içerisinde meslekî eğitim oranının % 60'larda, ülkemizde ise henüz % 44'lerde olduğu göz önünde bulundurulduğunda, ülkemizde meslekî eğitim oranını geliştirecek adımların atılması için zaman kaybedilmemesi gerekmektedir. Meslekî eğitim oranını yükseltmek ve bu eğitimin kalitesini geliştirmek için yapılması gerekenlerin başında, öğrencilerin ilgi ve beceri alanlarını küçük yaşlardan itibaren tespit ederek, onları ortaöğrenim aşamasında başarılı olabilecekleri meslek dallarının temel bilgileriyle donatmak ve bu tercihi cazip, ümit verici, istenildiğinde farklı alanlara dönüştürülebilir ve yükseköğrenim yolu açık bir niteliğe kavuşturmak gelmektedir.

Gerek ülkemizin 1997'den bu yana kesintisiz eğitim uygulaması nedeniyle yaşadığı sorunlar gerekse gelişmiş ülkelerin örnek uygulamaları birlikte değerlendirildiğinde, zorunlu eğitim sürecinin öğrencilerin yaş grupları, fiziksel ve ruhsal gelişim özellikleri, ilgi, istidat ve becerileri temel alınarak "kademelendirilmiş" ve çeşitli meslek dallarına yönelik eğitimi de içerecek biçimde "çeşitlendirilmiş" bir nitelik kazanması açısından 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu, 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununda değişiklik yapılması zorunlu hâle gelmiştir. Nitekim 18 inci Millî Eğitim Şûrasında da bu zorunluluk kayda geçirilerek, "zorunlu eğitimin öğrencilerin yaş grupları ve bireysel farklılıkları göz önünde bulundurularak 1 yıl okul öncesi eğitim, 4 yıl temel eğitim, 4 yıl yönlendirme ve ortaöğretime hazırlık eğitimi ve 4 yıl ortaöğretim olmak üzere, öğrencilere farklı ortamlarda eğitim almaya fırsat verecek şekilde 13 yıl olarak düzenlenmesi" yönünde karar alınmıştır.

Kanun teklifi ile zorunlu eğitimin söz konusu Şûra kararıyla da tespit edilen ve uluslararası örnekler ile bilimsel araştırmaların ortaya koyduğu esaslar ışığında kademeli bir yapıya kavuşturulması amaçlanmaktadır.

22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (a) bendindeki "... ilk ve orta öğretim kurumlarının arsa temini, binalarının yapım, bakım ve onarımı ile diğer ihtiyaçlarının karşılanmasına ilişkin hizmetleri ... yapmakla görevli ve yetkilidir."düzenlemesi ile ilköğretim kurumları yanında ortaöğretim kurumlarının ihtiyaçlarının karşılanması görev ve yetkisi de İl Özel İdaresine verilmiştir. Bu düzenlemenin hayata geçirilmesi için İlköğretim ve Eğitim Kanununun 76 ncı maddesinde değişiklik yapılması zorunlu olmuştur.

Bu nedenle, İlköğretim ve Eğitim Kanununun 76 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde özel idare bütçelerinden %20'den az olmamak kaydıyla her yıl ayrılan ödeneğin, ilköğretim kurumlarının arsa temini, binaların yapım, bakım ve onarımı ile diğer ihtiyaçlarının karşılanmasının yanında ortaöğretim kurumlarının ihtiyaçlarının karşılanması için de ödenek ayrılması öngörülmektedir. Bu amaçla Milli Eğitim Temel Kanunu ile İlköğretim ve Eğitim Kanununa hüküm eklenmektedir.

Yükseköğretim Kurulu 21 Temmuz 2009 tarihinde aldığı kararla yükseköğretime girişe ilişkin yeni bir sistem ortaya koymuştur. Bu sistemde çoklu sınav ve çoklu soruyu esas alan bir ölçme yöntemi belirlenmiş ve önceki sınav sistemine göre sorgulanan alan bilgisi oranı büyük ölçüde artırılarak lise müfredatının doğrudan ölçülmesi ve sonuca yansıtılması sağlanmıştır. Bu yeni durum öğrencileri “yönlendirici” bir fonksiyona sahip olduğundan Yükseköğretim Kurulu katsayı farklılaşmasını ortadan kaldırmış, fakat bu işlemin yargıya intikal etmesi sonucu süreç yine farklı katsayı düzenlemesi ile sonuçlanmıştır. Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen yeni katsayı oranlarının, eski sistemde olduğu gibi farklı alana yönelmek isteyen öğrencilerin geleceğini belirleme hakkını bütünüyle ortadan kaldırmamakla birlikte çok zorlaştırıcı bir etki doğurduğu da yine Yükseköğretim Kurulunun kendi beyanları ile ortadadır. Öğrencilerin kendi alanlarında ortaöğretimde aldıkları bilgi ile girmeyi düşündükleri programların gereksinim duyduğu bilginin ölçülmesini öngören yeni sistemde katsayı farklılaştırılmasının korunmasının doğru olmadığı ve kamu yararına aykırı olduğu bir gerçektir. Sınavda bir puanlık bir farkın bile öğrenci sıralamalarını değiştirmede ne denli büyük etki doğurduğu, bölüm kontenjanlarının dar puan aralıklarında olduğu düşünülürse daha iyi anlaşılacaktır.

Katsayı uygulamasının alan dışı tercih yapmayı engellemesi, ortaöğretim öğrencilerinin istikballerine ilişkin bir konuda tercihte bulunamamaları veya önceki yıllardaki tercihlerini değiştirememeleri, kişisel başarının yerini katsayı farklılaştırmaları ile türetilmiş ve kurgulanmış bir başarının alması, hak edilen ve kazanılan puanların yok sayılarak sistemin çalışkan ve başarılı öğrencilerin aleyhine işlemesi gibi sonuçları konunun kamuoyunda yıllarca tartışılmasına sebebiyet vermiştir. Farklı katsayı uygulamasının kaldırılması kişisel başarının öne çıktığı bilgi ve gayrete dayalı gerçek rekabete ve eşitliğe uygun bir ortam hazırlayacaktır.

Diğer taraftan, meslekî eğitimin her halükarda desteklenmesi ve geliştirilmesi günlük siyasi bir tercih olmayıp açık bir devlet politikasıdır. Farklı katsayı uygulamasının meslekî ve teknik ortaöğretime negatif etkileri somut olarak ortaya konmuştur. Bu uygulama ile meslekî ortaöğretimde hedeflenen kontenjanlardan sapma olmuş, meslekî ortaöğretimin teknik altyapı donanımı atıl kalmış ve güncelliğini yitirmiş, katsayı uygulamasından sonra meslek liselerini tercih eden kız öğrenci sayısı hızla düşmüş, meslekî ortaöğretimdeki öğrenci profili üzerinde olumsuz sonuçlar doğmuş ve başarılı öğrencilerin bu liselere yönelmesi engellenmiş, bu okullardan mezun öğrencilerin lisans programlarına yerleşme oranları azalmıştır. Dolayısıyla meslekî eğitimin desteklenmesi, geliştirilmesi ve özendirilmesi için de katsayı farklılaştırılmasının kaldırılması gereklidir.

Yukarıda açıklanan gerekçeler dolayısıyla kanun teklifinde katsayı farklılığının giderilmesi göz önünde tutularak, öğrencilerin ortaöğretime bitirme başarı notlarının en küçüğü yüz, en büyüğü beş yüz olmak üzere ortaöğretim başarı puanına dönüştürülmesi ve bu puanının yüzde on ikisinin yerleştirme puanı hesaplanırken merkezi yerleştirme sınavından alınan puana eklenmesi önerilmektedir.

Kanun teklifinde, meslekî ve teknik ortaöğretim kurumlarından mezun olan öğrencilerin bitirdikleri programın devamı niteliğinde veya bunlara en yakın olan önlisans programlarına sınavsız olarak yerleştirilebilmesine, yine bir mesleğe yönelik program uygulayan ortaöğretim kurumlarının mezunlarına ek puan verilmesine, önlisans mezunları için ilişkili lisans programlarında belirlenmiş kontenjanın yüzde onunu geçmeyecek şekilde kontenjan ayrılabilmesine imkân tanınmıştır. Ayrıca kendi imkânları ile ülkemize gelen ve okuyan yabancı uyruklu öğrenciler ile ortaöğretimin tamamını yurtdışında tamamlayan öğrencilerin yükseköğretim kurumlarına kabul usul ve esaslarının belirlenmesi, uluslararası anlaşmalar gereği Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarında burslu öğrenci statüsünde öğrenim göreceği yabancı uyruklu öğrencilerin ise yerleştirme işlemlerinin yapılması Yükseköğretim Kuruluna bırakılmıştır.

Yine bu düzenlemede ortaöğretim kurumlarını birincilik ile bitiren adaylar için ayrı kontenjanlar belirlenmesine, ayrıca belli sanat ve spor dallarında üstün kabiliyetli olduğu tespit edilen öğrenciler ile Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumunca tespit edilen uluslararası bilimsel yarışmalarda ödül kazanan öğrencilere ek puan verilmesine veya bu öğrenciler için ayrı kontenjan belirlenmesine yer verilmiştir. Böylelikle ülkemizin üstün kabiliyetli ve uluslararası düzeyde nitelikli öğrencilerinin desteklenmesi amaçlanmıştır.

Dokuzuncu Kalkınma Planı, Bilgi Toplumu Stratejisi ve Millî Eğitim Bakanlığı Stratejik Planında yer alan hedefler doğrultusunda, eğitim ve öğretim sürecinde bilişim teknolojilerini etkin kullanmak ve ihtiyaç duyulan insan kaynağının oluşmasına ve gelişmesine katkı sağlamak, çağın gereklerini yakalayabilmek için "Eğitimde Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi" (FATİH) Projesi başlatılmıştır.

Proje hacminin büyük olması nedeniyle, yurtiçi üretimde önemli bir kaldıraç etkisi yaratması, ülkemizde bulunmayan teknolojilerin transferinin sağlanması, proje konusu ürün ve hizmetlerin yurtiçi üretiminin geliştirilmesi ve bu üretimde de katma değer azamî düzeye çıkarılması amaçlarıyla, proje çerçevesindeki mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinin Kamu İhale Kanunu kapsamı dışında tutulması gerekmektedir.

Ayrıca, Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullara internet erişimi ve ağ altyapısının sağlanmasının yüksek maliyet gerektirmesi nedeni ile söz konusu projenin firmalarca yatırım yapılabilir olarak değerlendirilmesi amacıyla sözleşme sürelerinin uzun tutulması ihtiyacı ortaya çıkmaktadır.

Bununla birlikte, Memleketimiz için büyük hizmetlerde bulunan ve halkımız tarafından sevilen devlet büyüklerimizin adlarının eğitim müesseselerine verilmek suretiyle gönlümüzde canlı tutulmasına yönelik uygulamalar kamuoyunca bilinmektedir.

Bu amaçla, öğrencilik yıllarından itibaren kendisini Kayseri'ye ve ülkesine hizmet etmeye adanmış, her zaman toplumsal faaliyetlerin ön saflarında yer alan, Kayseri'nin diğer faaliyetlerle birlikte eğitimde ilk sıralarda yer alması için büyük gayret sarfeden, Ülkemize Milletvekilliği, Bakanlık, Başbakanlık ve Cumhurbaşkanlığı görevleri ile üstün hizmetler

yapan Abdullah GÜL'ün isminin Kayseri'de ve Ülkemizde yaşatılması amacıyla daha önce kurulan üniversitenin adının ülkemizdeki genel uygulamaya paralel olarak "Abdullah Gül Üniversitesi" olarak değiştirilmesi amaçlanmıştır. Diğer taraftan, 2003 yılından itibaren kesintisiz olarak Türkiye Cumhuriyetimin 60, 61 ve 62 nci Hükümetlerinde Başbakanlık görevini üstlenen Recep Tayyip Erdoğan, Merhum Adnan Menderes'ten sonra Cumhuriyet döneminin en uzun süre görevde bulunan Başbakanlarından olmuştur. Hükümeti dönemlerinde girdiği seçimlerin tamamında halkımızın teveccühünü artırarak kazanmıştır. Başlattığı reform ve kalkınma hareketiyle, başta ekonomi olmak üzere her alanda ülkemizi Cumhuriyet tarihimizin en iyi seviyelerine ulaştırmıştır. Tüm bu gerçekler ışığında, Rize ile özdeşleşen Başbakan Recep Tayyip ERDOĞAN isminin Rize'de ve ülkemizde yaşatılması ve Rize şehrinin genel arzusu da dikkate alınarak "Rize Üniversitesi" nin isminin "Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi" olarak değiştirilmesi amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununun 7 nci maddesinde değişiklik yapılarak 8 yıllık eğitimin kademeli olarak yapılabilmesine imkân sağlanmıştır.

MADDE 2- 222 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, ilköğretim kurumlarının asıl yapısının kademeli ve ayrı bir yapılanma olan ilköğretim birinci kademe ve ilköğretim ikinci kademedan oluşacağı vurgulanmış, ancak istisnai durumların oluşabileceği de göz önünde bulundurularak fiziki, coğrafi ve ekonomik gerekçelerle ilköğretim birinci kademe ve ilköğretim ikinci kademenin birlikte de kurulabileceği öngörülmüştür.

Maddede yer alan “kesintisiz eğitim” vurgusu kaldırılarak zorunlu eğitimin süresinde herhangi bir değişiklik yapılmaksızın ilköğretimin, ilköğretim birinci kademe ve ilköğretim ikinci kademe verileceği hükme bağlanmıştır.

MADDE 3- 222 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinde yapılan değişikliğe paralel olarak ilköğretim kurumlarında bulunacak görevlilerle ilgili 14 üncü maddede gerekli değişiklikler yapılmıştır.

MADDE 4- 222 sayılı Kanunun Mülga 22 nci maddesindeki değişiklik ile ilköğretime başlamak için gerekli yaş ve mezuniyet şartı değiştirilmektedir.

MADDE 5- 222 sayılı Kanuna eklenen Ek 4 üncü madde ile ortaöğretim kurumları ilave edilmiştir.

MADDE 6- Kanun yayımı tarihinde ilköğretim kurumlarının 5, 6, 7 ve 8 inci sınıflarında eğitim görenlerin eğitimlerini bu kurumlarda tamamlamaları öngörülmektedir.

Ayrıca, çağdaş ve gelişmiş ülkelerin eğitim alanındaki uygulamaları incelendiğinde, çoğunda zorunlu eğitimin 12-13 yıl olduğu görülmektedir. Ülkemizin eğitim zorunlu süresini 12 yıla çıkararak toplumun yapısı ve ihtiyaçlarına uygun ve çağın gerektirdiği niteliklere sahip insan gücünün yetiştirilmesi sağlanmış olması öngörülmektedir. Zorunlu eğitim süresinin 12 yıl olarak uygulamasına geçilinceye kadar ilköğretim ikinci kademesini tamamlayanlara diploma verilmesi sağlanmıştır.

MADDE 7- İlköğretim çağının mecburi eğitime ilişkin yaş aralığı vurgulanmaktadır.

MADDE 8- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Kanunun 23 üncü maddesindeki değişiklik, ilköğretim birinci kademesinin son ders yılında öğrencilere ikinci kademe devam edilebilecek; ikinci kademesinin son ders yılında da ortaöğretimde devam edilebilecek okul ve programların hangi mesleklerin yolunu açabileceği ve bu mesleklerin kendilerine sağlayacağı yaşam standardı konusunda tanıtıcı bilgiler verilmesi öngörülmektedir.

MADDE 9- Genel gerekçede belirtilen gerekçelerle, 1739 sayılı Kanununun 24 üncü maddesinde zorunlu eğitimin “kesintisiz” olarak verileceğine ilişkin olarak yapılan vurgu kaldırılmaktadır.

MADDE 10- 1739 sayılı Kanununun 25 inci maddesinin mülga birinci fıkrası yeniden düzenlenerek, ilköğretim okullarının ilköğretim birinci kademe ve ilköğretim ikinci kademelerden oluşacağı, istisnaî olarak ilköğretim birinci kademe ve ilköğretim ikinci kademelerin birlikte de kurulabileceği öngörülmektedir.

MADDE 11- 1739 sayılı Kanununun 26 ncı maddesindeki değişiklik ile ortaöğretim kurumları dört yıl süreli zorunlu eğitim kapsamına alınmaktadır.

MADDE 12- Eğitim öğretimin kapsamının genişletilmesi ve bireylerin zorunlu eğitimi tamamlamalarına fırsat ve imkan vermek.

MADDE 13- 3308 sayılı Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki değişiklik ile meslekî eğitimin geliştirilmesi amacıyla ilköğretim birinci kademesini bitirmiş olanların aday çırak olarak eğitilebilmelerine imkân sağlanmıştır.

MADDE 14- 3308 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki değişiklik ile meslekî eğitimin geliştirilmesi amacıyla çıraklık eğitimi alabilmek için gerekli yaş ve mezuniyet şartı değiştirilmektedir.

MADDE 15- 2547 sayılı Kanunun yeniden düzenlenen 45 inci maddesiyle, katsayı farklılığının giderilmesi göz önünde tutularak, öğrencilerin ortaöğretimi bitirme başarı notlarının en küçüğü yüz, en büyüğü beş yüz olmak üzere ortaöğretim başarı puanına dönüştürülmesi ve bu puanının yüzde onikisinin yerleştirme puanı hesaplanırken merkezî yerleştirme sınavından alınan puana eklenmesi öngörülmektedir.

Teklifle, mesleki ve teknik orta öğretim kurumlarından mezun olan öğrencilerin, bitirdikleri programın devamı niteliğinde veya bunlara en yakın olan önlisans programlarına sınavsız olarak yerleştirilebilmesine, yine bir mesleğe yönelik program uygulayan ortaöğretim kurumlarının mezunlarına ek puan verilmesine, önlisans mezunları için, ilişkili lisans programlarında belirlenmiş kontenjanın yüzde onunu geçmeyecek şekilde kontenjan ayrılabilmesine imkân tanınmaktadır. Ayrıca kendi imkânları ile ülkemize gelen ve okuyan yabancı uyruklu öğrenciler ile ortaöğretimin tamamını yurtdışında tamamlayan öğrencilerin yükseköğretim kurumlarına kabul usul ve esaslarının belirlenmesi, uluslararası andlaşmalar gereği Türkiye’deki yükseköğretim kurumlarında burslu öğrenci statüsünde öğrenim görecektir yabancı uyruklu öğrencilerin ise yerleştirme işlemlerinin yapılması Yükseköğretim Kuruluna bırakılmaktadır.

Yine bu düzenlemede ortaöğretim kurumlarını birincilik ile bitiren adaylar için ayrı kontenjanlar belirlenmesine, ayrıca belli sanat ve spor dallarında üstün kabiliyetli olduğu tespit edilen öğrenciler ile Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumunca tespit edilen

uluslararası bilimsel yarışmalarda ödül kazanan öğrencilere ek puan verilmesine veya bu öğrenciler için ayrı kontenjan belirlenmesine yer verilmektedir. Böylelikle ülkemizin üstün kabiliyetli ve uluslararası düzeyde nitelikli öğrencilerinin desteklenmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 16- Yapılan yeni düzenlemeler nedeniyle 2547 sayılı Kanunun Ek 21 inci maddesine gerek kalmadığından bu madde yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 17- Madde ile, Rize Üniversitesi'nin adı Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi olarak değiştirilmektedir.

MADDE 18- Madde ile, Kayseri Abdullah Gül Üniversitesi'nin adı Abdullah Gül Üniversitesi olarak değiştirilmektedir.

MADDE 19- Madde ile, mevzuatta Rize Üniversitesi ve Kayseri Abdullah Gül Üniversitesine yapılmış olan atflar ilgisine göre Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi ve Abdullah Gül Üniversitesi'ne yapılmış sayılmaktadır.

MADDE 20- Eğitimde FATİH Projesi kapsamında okullara ve öğrencilere sağlanacak mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinin gerçekleştirilmesi, belirlenen sürede tamamlanabilmesi, proje hizmetlerinin kesintisiz olarak öğrencilere eş zamanlı sunulabilmesi, ülkemizde bulunmayan teknolojilerin transferinin sağlanması ve proje konusu ürün ve hizmetlerin azami düzeyde katma değerle yurtiçi üretiminin temini amacıyla projenin Kamu İhale Kanunu kapsamı dışında tutulması gerekmektedir.

Bu doğrultuda genel ekonomik politika ve stratejiler çerçevesinde kamu alımlarına ilişkin temel politikaları oluşturmakla görevli Maliye Bakanlığı ile Kamu İhale Kurumunun görüşünün alınarak Millî Eğitim Bakanlığı ile Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından müştereken yönetmelik hazırlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 21- Eğitimde Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi (FATİH) Projesi kapsamında Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullara internet erişim hizmetleri ve ağ altyapısının sağlanmasının yüksek maliyetli olması sebebiyle, söz konusu projenin firmalarca yatırım yapılabilir olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda okullara ve tüm sınıflara internet erişiminin hızlı, sürekli ve ekonomik olarak sağlanması için yapılacak mal ve hizmet alımları ile yapım işlerine ilişkin sözleşmelerin uzun süreli yapılabilmesi için 15 yıla kadar yıllara yaygın yüklenmelere girişilebilmesi öngörülmektedir.

MADDE 22 - Madde ile Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu, Tasarruf Mevduatı Sigorta Fon Kurulu ve Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurulu başkan ve üyelerinin görev süreleri dolduktan sonra tekrar seçilmeleri ve atanmalarına imkan sağlanmaktadır.

MADDE 23- Yürürlük maddesidir.

MADDE 24- Yürütme maddesidir.

İLKÖĞRETİM VE EĞİTİM KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- (1) 5/1/1961 tarihli ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“İlköğretim okullarının kademeleri şunlardır:

- a) Dört yıl süreli ilköğretim birinci kademe.
- b) Dört yıl süreli ilköğretim ikinci kademe.”

MADDE 2- (1) 222 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İlköğretim kurumlarının toplam eğitim süresi sekiz yıldır. Bu kurumlar, ilköğretim birinci kademe ve ilköğretim ikinci kademe okullarından oluşur. İlköğretim birinci ve ikinci kademe okulları bağımsız okullar halinde kurulabileceği gibi imkân ve şartlara göre birlikte de kurulabilir.”

MADDE 3- (1) 222 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında geçen “büyüklüğüne” ibaresi “İlköğretim birinci ve ikinci kademelerinin birlikte veya ayrı oluşlarına, büyüklüğüne” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 4- (1) 222 sayılı Kanunun Mülga 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“Madde 22- İlköğretim 6-14 yaşlarındaki çocukların eğitimi ve öğretimini kapsar, kız ve erkek bütün vatandaşlar için zorunludur ve Devlet okullarında parasızdır.”

MADDE 5- (1) 222 sayılı Kanuna aşağıdaki Ek 4 üncü madde eklenmiştir.

“Ek Madde 4- Bu Kanunun 76 ncı maddesinin (b) fıkrasına göre elde edilen gelirler, il özel idarelerince, ortaöğretim kurumlarının arsa temini, binalarının yapım, bakım ve onarımı ile diğer ihtiyaçlarının karşılanması için de kullanılır.”

MADDE 6- (1) 222 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yayımı tarihinde ilköğretim kurumlarının 5, 6, 7 ve 8 inci sınıflarında eğitim görenler eğitimlerini bu kurumlarda tamamlarlar.”

“GEÇİCİ MADDE 12- 12 yıllık zorunlu eğitim uygulamasının başlangıç tarihi Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

12 yıllık zorunlu eğitim uygulamasına geçilinceye kadar ilköğretim ikinci kademesini tamamlayanlara ilköğretim diploması verilir.”

”

MADDE 7- (1) 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 22 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mecburi ilköğretim çağı 6-14 yaş grubundaki çocukları kapsar. Bu çağ, çocuğun 6 yaşını bitirdiği yılın eylül ayı sonunda başlar, 14 yaşını bitirip 15 yaşına girdiği yılın öğretim yılı sonunda biter.”

MADDE 8- (1) 1739 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. İlköğretim birinci kademesinin son ders yılında öğrencilere ikinci kademe devam edilebilecek; ikinci kademesinin son ders yılında da ortaöğretimde devam edilebilecek okul ve programların hangi mesleklerin yolunu açabileceği ve bu mesleklerin kendilerine sağlayacağı yaşam standardı konusunda tanıtıcı bilgiler vermek üzere rehberlik servislerince gerekli çalışmalar yapılır.”

MADDE 9- (1) 1739 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 24– İlköğretim kurumlarının toplam eğitim süresi sekiz yıldır.”

MADDE 10- (1) 1739 sayılı Kanunun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 25– İlköğretim kurumları, dört yıl süreli ilköğretim birinci kademe okulları ile dört yıl süreli ilköğretim ikinci kademe okullarından oluşur. İkinci kademe ilköğretim okulları ortaöğretim programlarıyla ilişkilendirilir. Hangi programlar için ilköğretim ikinci kademe okullarının oluşturulacağı Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

İlköğretim kurumlarının ilköğretim birinci kademe ve ilköğretim ikinci kademe okullar olarak bağımsız okullar halinde kurulması esastır. Ancak imkân ve şartlara göre ilköğretim birinci ve ikinci kademe okulları birlikte de kurulabilir.

Nüfusun az ve dağınık olduğu yerlerde, köyler gruplaştırılarak merkezi durumda olan köylerde ilköğretim birinci ve ikinci kademe okulları ve bunlara bağlı pansiyonlar, gruplaştırmamanın mümkün olmadığı yerlerde yatılı ilköğretim bölge birinci ve ikinci kademe okulları kurulur.”

MADDE 11- (1) 1739 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 26- Ortaöğretim kurumları, ilköğretim kurumlarından sonra dört yıllık zorunlu öğrenim veren genel, mesleki ve teknik öğretim kurumlarıdır. Bu okulları bitirenlere ortaöğretim diploması verilir.”

MADDE 12- 1739 sayılı Kanuna aşağıdaki Ek 2 inci madde eklenmiştir.

EK MADDE 2 -

Bu kanunda belirtilen ilköğretim birinci kademe sonrasında hangi programların açık öğretimle ilişkilendirileceği ve zorunlu eğitim kapsamına alınacağı Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

MADDE 13- (1) 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “İlköğretim okulunu” ibaresi “İlköğretim birinci kademeyi” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 14- (1) 3308 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “14 yaşını” ibaresi “Onbir yaşını”, “ilköğretim okulu” ibaresi “ilköğretim birinci kademe” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 15- (1) 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 45 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yükseköğretime Giriş ve Yerleştirme

MADDE 45- Yükseköğretime giriş ve yerleştirme aşağıdaki şekilde yapılır.

a. Yükseköğretim kurumlarına giriş ve yerleştirme işlemleri imkan ve fırsat eşitliğini sağlayacak tedbirleri almak kaydıyla, Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen usul ve esaslara göre yapılır.

b. Yükseköğretim kurumlarına esasları Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen merkezi sınavlarla girilir. Yerleştirme puanlarının hesaplanmasında adayların ortaöğretim başarıları dikkate alınır. Ortaöğretim bitirme başarı notları en küçüğü yüz, en büyüğü beş yüz olmak üzere ortaöğretim başarı puanına dönüştürülür. Ortaöğretim başarı puanının yüzde on ikisi yerleştirme puanı hesaplanırken merkezi sınavdan alınan puana eklenir.

c. Ortaöğretim kurumlarını birincilik ile bitiren adaylar için mevcut kontenjanların yanı sıra Yükseköğretim Kurulu kararı ile ayrı kontenjanlar belirlenebilir.

d. Bir mesleğe yönelik program uygulayan ortaöğretim kurumlarının mezunlarının Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen aynı meslek dalında yer alan yükseköğretim programlarına yerleşmelerinde, (b) fıkrasındaki puana ek olarak, ortaöğretim başarı puanının yüzde altısı yerleştirme puanına eklenir.

e. Mesleki ve teknik orta öğretim kurumlarından mezun olan öğrenciler, bitirdikleri programın devamı niteliğinde veya bunlara en yakın olan mesleki ve teknik önlisans yükseköğretim programlarına sınavsız olarak yerleştirilebilir. Bu öğrencilerin yerleştirilmesine ilişkin usul ve esaslar Milli Eğitim Bakanlığının görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

f. Önlisans mezunları için, ilişkili lisans programlarında belirlenmiş kontenjanın yüzde onunu geçmeyecek şekilde Yükseköğretim Kurulu kararı ile her yıl dikey geçiş kontenjanı ayrılabilir.

g. Yabancı uyruklu öğrenciler ile ortaöğretimin tamamını yurtdışında tamamlayan öğrencilerin yükseköğretim kurumlarına kabul usul ve esasları Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir. Uluslararası andlaşmalar gereği Türkiye'deki yükseköğretim

kurumlarında burslu olarak öğrenim görecek yabancı uyruklu öğrencilerin yerleştirme işlemleri Yükseköğretim Kurulu tarafından yapılır.

h. Yükseköğretim Kurulunca belirlenecek usul ve esaslara göre, belli sanat ve spor dallarında üstün kabiliyetli olduğu tespit edilen öğrenciler ile Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumunca tespit edilen uluslararası bilimsel yarışmalarda ödül kazanan öğrenciler, ilgili dallarda eğitim yapmak kaydıyla yükseköğretim kurumlarına yerleştirilebilir.”

MADDE 16- (1) 2547 sayılı Kanunun Ek 21 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 17- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun Ek 61 inci maddesinin başlığı "Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi" şeklinde, aynı maddede geçen "Rize Üniversitesi" ibaresi " Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 18- 2809 sayılı Kanunun ek 130 uncu maddesinin başlığı "Abdullah Gül Üniversitesi" şeklinde, aynı maddede geçen "Kayseri Abdullah Gül üniversitesi" ibaresi "Abdullah Gül Üniversitesi" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 19- a) 10/12/2003 tarihli 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (II) sayılı Cetvelin ilgili sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

"61) Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi"

"103) Abdullah Gül Üniversitesi"

b) 21/12/2011 tarihli ve 6260 sayılı 2012 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu, 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel kadro ve Usulü Hakkında kanun Hükmünde Kararname ve eki cetveller ile diğer mevzuatta Rize Üniversitesi ve Kayseri Abdullah Gül Üniversitesine yapılmış olan atflar ilgisine göre Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi ve Abdullah Gül Üniversitesine yapılmış sayılır.

MADDE 20- (1) 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 13- Yurtiçi üretimin ve katma değer artırılması, teknoloji kazanımının sağlanması, daha önce yurt içinde üretimi bulunmayan ürünlerin üretilmesi, yeni teknoloji ve ürünlere yönelik araştırma-geliştirme faaliyetlerinin sürdürülmesi ve bilgi toplumuna geçiş hedefleriyle, Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okulöncesi, ilköğretim ve ortaöğretim kademelerindeki okulların dersliklerine bilişim teknolojisi donanımı, yazılımı, ağ altyapısı ve internet erişim imkânının sağlanması, dersler için çevrim içi ve çevrim dışı ortamlarda e-içerik temin edilmesi ve e-içerik altyapısının oluşturulması, Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda görev yapan öğretmenlere ve örgün eğitim gören öğrencilere e-kitap, tablet bilgisayar ve benzeri ihtiyaçların sağlanması amaçlarıyla Eğitimde Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi (FATİH) Projesi kapsamında, Millî Eğitim Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından 2015 yılı sonuna

kadar yapılacak mal ve hizmet alımları ile yapım işleri, ceza ve ihalelerden yasaklama hükümleri hariç, bu Kanun hükümlerine tabi değildir. Bu madde uyarınca yapılacak alımlara ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ve Kamu İhale Kurumunun görüşü alınarak Millî Eğitim Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından müştereken hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 21- (1) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 20- Eğitimde Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi (FATİH) Projesi kapsamında Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullara internet erişim hizmetleri ve ağ altyapısının sağlanması için Millî Eğitim Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca 2015 yılı sonuna kadar yapılacak mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinde üst yöneticinin onayıyla 15 yıla kadar gelecek yıllara yaygın yüklenmelere girilebilir.”

MADDE 22 – a) 19/10/2005 tarihli ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 85 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “atanamazlar.” ibaresi “atanabilirler.” şeklinde değiştirilmiş aynı fıkranın son cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

b) 5411 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “atanamazlar.” ibaresi “atanabilirler.” şeklinde değiştirilmiş aynı fıkranın son cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

c) 660 sayılı Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 5 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “atanamazlar.” ibaresi “atanabilirler.” şeklinde değiştirilmiş aynı fıkranın son cümlesinde yer alan “ve bunlardan iki yıl veya daha az süreyle görev yapanlar bir defalığına tekrar atanabilirler” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 23- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 24- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.